

Arrest

nr. 245 499 van 7 december 2020
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A.-S. ROGGHE
Rue de la Citadelle 167
7712 HERSEAUX

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 26 juni 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 mei 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 oktober 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 november 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat A.-S. ROGGHE en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een staatsburger van Irak. U bent op (...) geboren in Erbil waar u in het ouderlijk huis woonde, samen met uw ouders, twee broers en twee zussen. U bent een soennitische moslim van Koerdische afkomst. U bent niet gehuwd. U werkte overdag als elektricien en 's avond vanaf 22u werkte u voor uw broer A. (...) in het tankstation dat hij met zijn zakenpartner Barzan uitbaatte sinds 2016.

Sinds december 2016 wist u met zekerheid dat uw broer A. (...) schulden had. Uw broer gokte met het geld dat binnenkwam in het tankstation waardoor hij achterstallige betalingen had. Zijn zakenpartner Barzan, tevens directeur van Asayish, de veiligheidsdienst, in Erbil, vroeg hem het geld terug te geven. Uw broer heeft dat niet gedaan. Uw broer werd op een nacht meegenomen en u heeft hem sindsdien niet meer gezien. Uw broer is vermist sedert januari 2017. Barzan is een machtige persoon die

gesteund wordt door de zoon van Massoud Barzani, voormalig president van de Koerdische Autonome Regio. Daarom durfden noch u, noch uw vader, noch uw oom M. (...) die werkte als agent voor de Asayish, noch de rest van familie iets tegen Barzan te ondernemen. Er werd de broer van Barzan, Nawza Hadi, de gouverneur van Erbil, wel gevraagd om uw broer terug te sturen naar huis. Uw ouders werden ook bedreigd om niet meer over de vermissing van uw broer te spreken.

Barzan heeft in februari 2017 aan uw vader verteld dat hij uw broer heeft ontvoerd en vermoord. Na de vermissing of de vermoedelijke dood van uw broer heeft Barzan gezegd dat u uw leven lang gratis in het tankstation voor hem moest werken omdat u zou hebben samengezworen met uw broer en op de hoogte was van het bedrag waarmee uw broer A. (...) heeft gegokt. In februari 2017 ging u werken voor Barzan. U werd in dezelfde maand in elkaar geslagen door mensen van Barzan, waar Barzan bij was. Uw neus werd gebroken en u werd behandeld in een ziekenhuis. Nadien ging u opnieuw werken voor Barzan.

U werd een tweede keer in elkaar geslagen door mensen van Barzan in mei 2017 waarbij uw neus opnieuw werd gebroken. U heeft toen uw vader en oom gevraagd om naar het tankstation te komen en over het probleem te praten met Barzan. Tijdens het gesprek dat daarop volgde, in mei 2017, werd uw vader duidelijk gemaakt dat Barzan u eveneens zou vermoorden, net zoals A. (...), zelfs wanneer de schulden zouden zijn terugbetaald. U heeft daarna eveneens in mei 2017 samen met uw oom bij de politie een klacht ingediend tegen Barzan en bent een dag later ook bij de rechter geweest. De rechter maakte het duidelijk dat hij uw leven niet kon garanderen en niemand iets kan doen tegen Barzan. U ging daarna weer werken voor Barzan in het tankstation. Uw oom had daarna overleg met uw vader en ze besloten zich voor te bereiden om u naar het buitenland te sturen. In augustus 2017 werd u meegenomen naar het dorp Poreja, net buiten Erbil, om daar onder te duiken. In september werd een klacht door Barzan tegen u ingediend bij het politiebureau. In de klacht stond dat u een bedrag van 900 000 dollar had afgenomen van hem en niet terug had gegeven. In dezelfde maand kwam er ook een arrestatiebevel van de politie waarin gevraagd werd u te zoeken en te arresteren en over te leveren aan de rechtbank.

U bleef in het dorp Poreja schuilen tot november 2017. In november was uw paspoort en uw ticket klaar en u vertrok op 17 november vanuit Erbil naar Bagdad en op 18 november reisde u verder naar Istanbul. Via tussenkomst van uw oom was de reis zo geregeld dat u niet door de veiligheidsdienst aan de luchthaven hoefde te passeren.

U vertrok uit Irak op 17 november 2017. U reisde vanuit Irak naar Turkije. Toen u in Turkije was, vernam u dat er een arrestatiebevel van de Asayish tegen u was uitgevaardigd. Na een maand in Turkije te hebben verbleven, reisde u naar Griekenland. Na door verschillende Europese landen te hebben gereisd, kwam u in augustus 2018 aan in België, waar u in eerste instantie gedurende meerdere maanden verbleef bij een Belgische familie vooraleer later in de opvang te verblijven.

U diende op 31 januari 2019 een verzoek om internationale bescherming in in België.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten neer: uw identiteitskaart (kopie), uw paspoort (kopie), uw nationaliteitsbewijs (kopie), het paspoort van uw oom M. (...) (kopie), uw klacht bij het politiebureau van Badawa van 9 mei 2017 (origineel), een arrestatiebevel van het politiebureau van Badawa van 12 september 2017 (origineel), een arrestatiebevel van de Asayish van 9 januari 2018 (origineel), een koop-verkoopovereenkomst van het tankstation van 15 februari 2016 (origineel), contactgegevens van een Belgische familie waar u heeft verbleven (origineel), medische documenten (origineel) en een USB-stick (origineel) met 126 items, bestaande uit foto's en video-opnames. De USB-stick bevat onder meer video-opnames van de vermoedelijke journalist R. (...), die zowel Barzan als zijn broer Nawza Hadi confronteert, een foto van Massoud Barzani en Barzan, verschillende andere foto's en enkele andere video-opnames van Barzan en Nawza Hadi, een video-opname met drie gemaskerde mannen, een dreigbrief, foto's van uw gebroken neus, een video-opname waarbij u bloed lijkt te spuwen, een onleesbaar medisch document, een geneesmiddelenvoorschrift, een foto van het paspoort van uw oom M. (...), foto's van uzelf uit de persoonlijke levenssfeer, en muziekfragmenten en enkele muziekvideo's.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

U vreest bij terugkeer naar Irak te worden opgepakt en vermoord op instigatie van Barzan, de vroegere zakenpartner van uw broer. Barzan zou u viseren omdat uw broer schulden bij hem had. Hij zou

klachten tegen u hebben ingediend, waardoor u gezocht wordt. De autoriteiten zouden u niet willen of kunnen beschermen omdat Barzan een machtig figuur is en bij de Asayish werkt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde problemen geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie, meer bepaald: uw ras, uw nationaliteit, uw politieke of religieuze overtuiging of uw behoren tot een sociale groep. Uit uw verklaringen blijkt immers dat u zou worden gevisieerd door Barzan, een machtige figuur bij de Asayish en vroegere zakenpartner van uw broer. Barzan zou u viseren omdat uw broer schulden bij hem had. Barzan zou u viseren omwille van financiële motieven en uit persoonlijke wrok. Deze motieven vallen niet onder de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie. Het beweerde gebrek aan bescherming houdt evenmin verband met uw ras, uw nationaliteit, uw politieke of religieuze overtuiging of uw behoren tot een sociale groep. De autoriteiten zouden u niet kunnen of willen helpen omdat Barzan een machtig figuur is en zelf bij de Asayish werkt. De vluchtelingenstatus kan u dan ook niet worden toegekend.

Voorts moet na grondig onderzoek van uw asielrelaas worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om zwaarwegende gronden aannemelijk te maken dat u een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet. Het Commissariaat-generaal kan immers geen geloof hechten aan uw asielrelaas.

Zo moet het CGVS vaststellen dat uw verklaringen dermate ernstige en dermate veel tegenstrijdigheden bevatten dat de geloofwaardigheid van de feiten die u aanhaalt volledig onderuit wordt gehaald. Voor DVZ (Dienst Vreemdelingenzaken) verklaarde u dat uw broer wekelijks brandstof kocht bij de leveranciers, maar dat hij zijn factuur niet betaalde. Daardoor had hij 5 achterstallige betalingen bij de leveranciers. U verklaarde verder: 'De leveranciers hebben daardoor mij een paar keer aangevallen en ze eisten dat ik moest werken in het tankstation om de schulden van mijn broer af te betalen.' Over de zakenpartner van uw broer, Barzan Qassab, verklaarde u dat hij ook zijn deel niet kreeg. En u verklaarde: 'Barzan heeft me ook onder druk gezet om de schulden van mijn broer te betalen (CGVS vragenlijst, p. 3).' Bij het CGVS daarentegen verwijst u enkel naar Barzan als de spilfiguur van uw problemen. U verklaart helemaal geen problemen te hebben gehad met leveranciers. Geconfronteerd met deze ernstige tegenstrijdigheid, het gaat namelijk over de actor van de vermeende vervolging, beweert u dat het om een verkeerde vertaling gaat (CGVS, R. (...) 10.02.2020, p. 18). De bewering dat het een verkeerde vertaling betreft is echter totaal niet geloofwaardig. U heeft bij het begin van het persoonlijk onderhoud van 10 februari 2020, toen u werd gevraagd naar het verloop van het interview bij de DVZ, immers verklaard dat alles goed is verlopen (CGVS, R. (...), 10.02.2020, p. 2). U heeft via een handtekening bekrachtigd dat het verslag bij DVZ wel degelijk werd voorgelezen in het Sorani, een taal die u machtig bent, en dat uw verklaringen ook correct werden genoteerd. Gezien u in verschillende passages in uw verklaring bij DVZ te kennen geeft dat er sprake is van meer dan één actor van vervolging is een menselijke fout bovendien uitgesloten. Daarenboven is dit niet de enige tegenstrijdigheid. U verklaarde bij DVZ: 'Mijn broer is sinds 2017 vermist, ik denk dat het te maken heeft met zijn schulden.' Bij het CGVS daarentegen weet u dit wel zeker en verklaart u dat Barzan uw vader zelf heeft verteld dat hij uw broer heeft ontvoerd en vermoord en maakt u de link met de schulden die uw broer had bij Barzan (CGVS, R. (...), 10.02.2020, p. 9, 14-15). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid hierover verklaart u op uw tweede persoonlijk onderhoud op 20 maart 2020 dat vermissing hetzelfde is als ontvoering. U gaf aan dat u aan het begin dacht dat hij is weggegaan en vermist en nadien wist dat het ontvoering betrof en uw broer om het leven is gebracht (CGVS, R. (...), 20.03.2020, p. 20). Deze uitleg kan echter helemaal niet verklaren waarom u bij DVZ niet de juiste versie van de feiten zou hebben gebracht en u niet aangaf dat Barzan beweert uw broer volgens uw eigen verklaringen wel degelijk te hebben ontvoerd en vermoord.

Daarnaast zijn er ook belangrijke tegenstrijdigheden tussen wat u in uw eerste persoonlijk onderhoud voor het CGVS verklaard heeft op 10 februari 2020 en wat u verklaard heeft op 10 maart 2020 bij uw tweede persoonlijk onderhoud. Deze tegenstrijdigheden halen uw geloofwaardigheid verder onderuit. Vooreerst beweert u in uw eerste onderhoud, tot twee maal toe, dat uw broer vermist is sinds januari 2017 (CGVS, R. (...), 10.02.2020, p. 9 en p. 17). In uw tweede onderhoud verklaart u dat uw broer vermist is sedert februari. Wanneer daarop werd doorgevraagd bevestigt u dat (CGVS, R. (...), 10.03.2020, p. 7). Het is bijzonder opmerkelijk dat u dermate essentieel element in uw asielrelaas, toch het beginpunt van uw vermeende problemen, in uw twee verhoren op verschillende momenten plaatst. Bovendien plaatst u belangrijke elementen uit uw asielrelaas niet alleen in de tijd verkeerd. Zo verklaart u op het eerste persoonlijk onderhoud dat u eind december 2016 zeker wist dat uw broer duidelijk in de problemen zat. U verklaarde: 'Toen ik naar het werk ging hoorde ik dat hij een ruzie had met Barzan via telefoon (CGVS, R. (...), 10.02.2020, p. 20).' Op het tweede persoonlijk onderhoud daarentegen verklaart u dat dit gesprek plaats heeft gehad in het tankstation en dat beiden toen aanwezig waren in het tankstation. U vertelt er zelfs bij dat u hen beiden met rust liet om te praten in vrijheid (CGVS, R. (...), 10.03.2020, p. 6 en p. 18).

Bovendien kan het CGVS niet anders dan vaststellen dat u er helemaal niet in slaagt een coherent verhaal te brengen over de omvang van de schulden van uw broer A. (...) aan Barzan, opnieuw toch een essentieel element in uw asielrelaas. Op uw eerste persoonlijk onderhoud voor het CGVS verklaart u dat u niet weet over hoeveel geld het juist ging. Het zou wel een enorm bedrag zijn. U verklaart dat het misschien 200 000 tot 300 000 dollar betreft (CGVS, R. (...), 10.02.2020, p. 20). Op het tweede persoonlijk onderhoud geeft u weliswaar aan dat u niet zeker weet hoe groot het bedrag van de schulden was maar u noemt wel een bedrag van ongeveer 2 tot 3 miljoen dollar (CGVS, R. (...), 10.03.2020, p. 6). Dat is toch op zijn minst bedenkelijk. Te meer daar de documenten die u op uw eerste persoonlijk onderhoud aanbrengt uw verklaringen op dit vlak absoluut niet samenhangender maken. In de klacht die u indiende bij de politie is er sprake van 900 000 dollar die moest teruggegeven worden aan Barzan door uw broer en waarmee u niets te maken heeft (document nr.6). Ook in het arrestatiebevel van het politiebureau tegen u is er sprake van een bedrag van 900 000 dollar dat met oplichting verkregen zou zijn (document nr. 5). In het arrestatiebevel van de veiligheidsdienst tegen u staat daarentegen een bedrag van 450 200 dollar (document nr. 4). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid slaagt u er niet in een bevredigende uitleg hierover geven. U verklaart: 'Het eerste bedrag van 900 000 dollar heb ik zelf genoemd bij het politiebureau en de rechter. En Barzan heeft bij het politiebureau hetzelfde bedrag genoemd. Dat ben ik bij hem schuldig. Dat andere bedrag heeft hij zomaar aangegeven bij de Asayish om alleen een arrestatiebevel uit te vaardigen bij de Asayish.' Het is onaannemelijk dat Barzan 'zomaar' twee verschillende bedragen zou hebben vernoemd, enerzijds bij de politie en anderzijds bij de Asayish. Het is bovendien opmerkelijk dat u zelf verklaart een bedrag van 900 000 dollar te hebben vernoemd in uw klacht bij de politie en bij de rechter en tegelijkertijd noch op uw eerste persoonlijk onderhoud en noch op uw tweede persoonlijk onderhoud een duidelijk antwoord kon geven op de vraag naar het bedrag van de schulden van uw broer. Op de vraag over hoeveel achterstallige betalingen het ging kan u op uw eerste persoonlijk onderhoud ook geen antwoord geven (CGVS, R. (...), 10.02.2020, p. 20). Terwijl u in uw verklaring voor DVZ duidelijk aangaf dat uw broer 5 achterstallige betalingen had bij de leveranciers (CGVS vragenlijst, p. 3). In uw tweede persoonlijk onderhoud bevestigt u dat opnieuw na een expliciete vraag hierover. Dat doet het CGVS ernstig twifelen aan de waarachtigheid van uw verklaringen hierover.

Tot slot dient het CGVS u te wijzen op een ernstige en bijzonder opmerkelijke tegenstrijdigheid tussen uw asielrelaas en een van de documenten die u aanbrengt, met name uw klacht bij het politiebureau (document nr. 6). In de klacht die dateert van 9 mei 2017 en die u heeft ingediend tegen Barzan bij het politiebureau van Badawa in Erbil staat dat er een onderzoek is gestart na uw klacht tegen Barzan, want die zou u hebben bedreigd omdat uw broer A. (...) een bedrag van 900 000 dollar terug moet geven aan hem. In deze klacht van 9 mei 2017 staat echter ook dat uw broer momenteel in de gevangenis zit. Dit is wel heel opmerkelijk daar u steeds heeft aangehouden in uw twee persoonlijke onderhouds bij het CGVS dat Barzan uw vader in februari 2017 heeft verteld dat hij uw broer heeft ontvoerd en vermoord. Geconfronteerd met deze zeer opmerkelijke tegenstrijdigheid kan u geen bevredigende uitleg hiervoor geven. U verklaart in eerste instantie. 'Ik zei tegen de officier bij het politiebureau: 'Ik weet niet waar mijn broer is op dit moment. Hij is vermist of in de hel.' En ik denk dat de officier het zo heeft geschreven want hij gaat niet zeggen dat een belangrijke figuur zoals Barzan iemand heeft vermoord. Daarom schreef hij: 'Mijn broer zit in de gevangenis.' Hij is een machtige man. Hij kan de rechter, de officier, de advocaat omkopen.' Omdat deze uitleg helemaal niet kan verklaren waarom in de klacht die u zelf heeft ingediend staat dat uw broer in de gevangenis zou zitten werd u de vraag opnieuw gesteld. U verklaarde in tweede instantie op de vraag waarom er in het bevel staat dat uw broer in de gevangenis zit het volgende: "Dat heeft de rechter zelf opgeschreven. Ik zei: 'Mijn broer is vermist.' Als de officier schrijft 'vermist' dan kan de rechter de klacht niet goed begrijpen. Wat betekent vermist? Daarom heeft de officier geschreven dat de broer in de gevangenis zit." Ook deze verklaring kan allerm minst overtuigen. Bovendien verklaart u verder nog dat de klacht u wel degelijk werd voorgelezen en u niet heeft geprobeerd die te laten aanpassen, waarvoor u evenmin een bevredigende verklaring heeft. Op de vraag of u niet heeft geprobeerd de klacht te laten aanpassen antwoordt u in uw tweede onderhoud bij het CGVS: 'Nee, met wie moet ik dat proberen te doen? Als ik tot de ochtend tegen de officier blijf zeggen 'dat is wit en niet zwart', dan gaat hij mij niet geloven. (CGVS, R. (...), 10.03.2020, p. 20-21)'.

Op basis van bovenstaande vaststellingen meent het CGVS dat uw verzoek om internationale bescherming niet geloofwaardig is en dat de vluchtelingenstatus u bijgevolg niet kan worden toegekend, noch de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak wordt het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org/>) en de EASO Country Guidance note: Iraq van juni 2019 (beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Erbil te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; en de COI Focus Irak – De veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio van 20 november 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_iraq_de_veiligheidssituatie_in_de_kar_20191120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Sulejmaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) kent een zekere mate van stabiliteit en efficiënt optredende veiligheidsdiensten.

Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zuur op. Het Iraakse leger en PMU verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en grote delen van de betwiste gebieden onder Koerdische controle waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum deed de regio in een politieke en diepe economische crisis belanden. De twee grootste partijen (de KDP en de PUK) slaagden er, vijf maanden na de parlementsverkiezingen in de KAR, op 4 maart 2019 wel in om een politiek akkoord te bereiken. Op 10 juli 2019 werd de nieuwe regering, bestaande uit de KDP, de PUK en Gorran, ingezworen. De relaties tussen de KRG en de federale regering staan nog steeds op scherp door de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden en het uitblijven van een akkoord over de verdeling van de inkomsten uit de olie-productie, al zijn deze spanningen in de loop van 2018 en 2019 wel verminderd. De federale regering verwijderde op 16 februari 2019 alle controleposten met de KAR die na het onafhankelijkheidsreferendum waren opgetrokken en maakte een maand later voor het eerst in jaren opnieuw het wettelijk voorziene federale budget voor de KRG over, waardoor achterstallige ambtenarenlonen konden worden uitbetaald. Ten slotte sloten de beide regeringen in juli 2019 een akkoord over de veiligheidshandhaving in de betwiste gebieden. De aanhoudende spanningen hebben tot op heden weinig impact op de veiligheidssituatie in de KAR.

Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIL af. Het door ISIL uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Dit belet evenwel niet dat ISIL verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied. ISIL maakt hierbij gebruik van guerrillatactieken en voert vanuit afgelegen rurale gebieden kleinschalige, doelgerichte aanvallen uit, waarbij zowel leden van de Iraqi Security Forces, pro-regeringsgezinde gewapende groeperingen en burgers gevisieerd worden. Het terreurgeweld in de KAR is veel minder frequent dan elders in Irak. In de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vonden de voorbije zeven jaar vier grootschalige aanslagen plaats in de KAR, met name in september 2013, november 2014, april 2015, en juli 2018. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen viel een beperkt aantal burgerdoden.

Daarnaast vonden in de KAR een aantal geïsoleerde en kleinschalige aanvallen van ISIL plaats. Hierbij vallen weinig tot geen burgerslachtoffers. Niettegenstaande de KAR relatief gespaard blijft van ISIL-activiteiten, geniet ISIL steun in het gebied rond het Halabja-gebergte, en is het erin geslaagd zijn draagvlak en invloed uit te breiden tot voorbij het Halabja-gebergte, mede door lokale Koerdische strijders te rekruteren. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de Koerdische autoriteiten in 2018 en 2019 meerdere vermeende ISIL-cellen hebben opgerold. Hoewel dit inherent een groot potentieel inhoudt op gewelddadige incidenten, wijst dit vooral op de capaciteit van de Koerdische veiligheidsdiensten om dergelijk geweld te voorkomen.

Het gros van het aantal slachtoffers dat de afgelopen jaren geregistreerd werd in de KAR is geconcentreerd in het gebied aan de grens met Iran en Turkije, dit ingevolge het conflict tussen de PKK en het Turkse leger. Sinds er op 25 juli 2015 een einde kwam aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK, voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter ook naburige Koerdische dorpen getroffen. In 2018 en 2019 voerde het Turkse leger de luchtaanvallen significant op. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is evenwel beperkt. In december 2017 begon het Turkse leger ook grondoffensieven uit te voeren op Iraaks grondgebied, waardoor de aanwezigheid van Turkse militairen in de rurale gebieden in Dohuk en Erbil toenam. Eind mei 2019 lanceerde het Turkse leger een gecombineerd lucht- en grondoffensief in de regio Hakurk, gelegen in het noorden van de provincie Erbil. Een tweede operatie in het grensgebied volgde in augustus. Deze operaties veroorzaken ontheeming van inwoners van dorpen in het gebied maar het aantal burgerdoden blijft beperkt.

Sinds een viertal jaar voert Iran, in de strijd tegen de Iraans-Koerdische rebellen van de KDPI (Kurdistan Democratic Party of Iran) en PDK (Kurdistan Democratic Party), opnieuw sporadisch aanvallen uit op KDPI- en PDK-doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR. Het aantal burgerslachtoffers dat bij deze acties en aanvallen valt, is zeer beperkt.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de Koerdische Autonome Regio niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; en de COI Focus Irak – De bereikbaarheid van de Koerdische Autonome Regio met het vliegtuig van 19 september 2019) blijkt dat Irak, naast Baghdad International Airport immers over luchthavens beschikt in Basra, Najaf, Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Sinds eind maart 2018 zijn terug rechtsreeks vluchten uit het buitenland, inclusief Europese steden, naar de KAR operationeel. Verschillende internationale luchtvaartmaatschappijen lasten de Koerdische luchthavens opnieuw in hun vluchtschema's in. De Turkse nationale vliegtuigmaatschappij Turkish Airlines besliste omwille van politieke redenen alleen nog op Erbil en niet meer op Suleimaniya te vliegen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan inroepen die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Erbil in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Erbil een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in de provincie Erbil actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Erbil. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

De door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan de voorgaande appreciatie. Uw identiteitskaart, uw paspoort, en uw nationaliteitsbewijs attesteren enkel uw identiteit. Het paspoort van uw oom M. (...) vermag ook niet meer dan zijn identiteit te attesteren wat hier niet ter discussie staat. Uw klacht bij het politiebureau van Badawa van 9 mei 2017, het arrestatiebevel van het politiebureau van Badawa tegen u van 12 september 2017 en het arrestatiebevel van de Asayish tegen u van 9 januari 2018 kunnen geen afbreuk doen aan de voorgaande vaststellingen, temeer daar ze integendeel net ernstige inconsistenties naar voor brengen in uw asielrelaas, zoals hoger aangegeven en besproken. Deze documenten versterken de afwezigheid van geloofwaardigheid van uw relaas in plaats van uw relaas te ondersteunen. Bovendien kan aan deze documenten sowieso slechts een beperkte bewijswaarde worden toegekend. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en dat wordt toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat dergelijke documenten in Irak gemakkelijk kunnen worden gekocht of vervalst zodat dit document sowieso een beperkte bewijswaarde heeft. Voorts dient te worden opgemerkt dat documenten enkel een ondersteunende bewijswaarde kunnen hebben indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, quod non in casu. De koop-verkoopovereenkomst van het tankstation van 15 februari 2016 heeft evenzeer een beperkte bewijswaarde gezien eenieder in de mogelijkheid verkeert dergelijk document aan te maken, dit aan te kopen of dit te vervalsen. De contactgegevens van de Belgische familie waar u heeft verbleven vooraleer u in de opvang terecht kwam zijn niet relevant voor uw asielrelaas. Uw medische documenten, die onder meer uw gebroken neus betreffen, vormen geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de vastgestelde verwondingen of letsels werden opgelopen. Een arts doet hoogstens vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen.

De USB-stick met bijkomende foto's en video-opnames kan evenmin de voorgaande appreciatie wijzigen. Er dient nogmaals te worden benadrukt dat documenten, foto's en video's in de asielprocedure enkel een ondersteunende bewijswaarde kunnen hebben indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in casu absoluut niet het geval is. Omwille van diverse, ernstige tegenstrijdigheden en inconsistenties in uw relaas moet het CGVS vaststellen dat absoluut geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen. De video-opnames van de vermeende in België wonende journalist R. (...) die zowel Nawza Hadi als Barzan confronteert en die op een van de video's geslagen lijkt te worden kan evenmin voorgaande bevindingen in een ander daglicht stellen. Dergelijke video's hebben slechts een relatieve bewijswaarde, aangezien ze door manipulatie tot stand kunnen gekomen zijn. Er is bovendien geen enkele garantie wat betreft de identiteit van de personen in de foto's of video's de waarachtigheid van hetgeen aan bod komt. Evenmin kan wat de beweerde journalist vertelt aan Nawza Hadi en Barzan zomaar voor waar worden aangehouden. De foto's van Barzan in militair uniform, de foto's van KDP kopstuk Massoud Barzani en Barzan of van Barzan en zijn broer Nawza Hadi kunnen sowieso geen duidelijk verband maken met uw asielrelaas. De video-opname met drie gemaskerde vermeende medewerkers van Asayish, waarvan een van hen uw oom M. (...) is, die zouden verklaren dat u niet terug moet keren naar Koerdistan, kan eenvoudig op uw vraag zijn aangemaakt. De naar uw eigen verklaring onleesbare dreigbrief kan geen bewijs van de bedreigingen van Barzan vormen, los van de onleesbaarheid in casu, gezien eenieder in de mogelijkheid verkeert dergelijk document aan te maken en de herkomst niet kan worden nagegaan. De foto's van uw gebroken neus en de videoopname waarbij u bloed lijkt te spuwen zijn geen bewijs voor de omstandigheden waarin eventuele verwondingen of letsels zouden zijn opgelopen. Ze kunnen de oorzaak van de verwonding of het letsel niet aangeven. Het onleesbaar medisch document heeft geen bewijswaarde gezien er niet kan worden nagegaan wat er op staat. Het geneesmiddelenvoorschrift kan hoogstens een indicatie zijn voor uw medische toestand maar is opnieuw geen bewijs voor de omstandigheden waarin eventuele verwondingen of letsels zouden zijn opgelopen. De foto van het paspoort van uw oom M. (...) vermag enkel zijn identiteit te bewijzen wat hier niet ter discussie staat. De foto's van uzelf uit de persoonlijke

levenssfeer, de muziekfragmenten en enkele muziekvideo's hebben geen relevantie voor uw asielrelaas.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending van *"de artikelen 48/2 tot en met 48/5, 62 van de wet van 15.12.1980 betreffende toegang tot het grondgebied, het verblijf, vestiging en de verwijdering van de vreemdelingen, artikel 1 van het verdrag van Genève van 28.07.1951 betreffende de status van Vluchtelingen, de algemene motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, als beginselen van behoorlijk bestuur en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en de materiële motiveringsplicht"*.

Verzoeker stelt dat zijn problemen wel onder de Vluchtelingenconventie vallen. Zijn vervolger is een machtig figuur en werkt bij de Asayesh. De autoriteiten kunnen of willen hem niet beschermen. Verzoeker ging in mei 2017 naar de rechter en deze maakte hem duidelijk dat zijn leven niet kon worden gegarandeerd en dat niemand iets kon doen tegen Barzan.

Wat betreft de tegenstrijdigheden in verband met zijn broer bevestigt verzoeker dat zijn broer sedert 2017 vermist is, dat Barzan aan zijn vader vertelde dat deze zijn broer had ontvoerd en vermoord en dat diens lijk nooit is gevonden.

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande in hoofddorde om de vluchtelingenstatus toe te kennen, in ondergeschikte orde om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken of documenten bij het onderhavige verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoeker preciseert niet op welke wijze artikel 48/2 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), hetwelk overigens op louter algemene wijze bepaalt welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, zou (kunnen) zijn geschonden. De schending van dit artikel wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

3.2. Verzoeker duidt evenmin welk(e) bepaling(en) van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet *in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Ook geeft hij niet aan waaruit deze schending concreet zou bestaan. Derhalve wordt ook deze schending niet dienstig opgeworpen.

3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.4. Dient in dit kader vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing aanvecht noch betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.5. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.6. Dient in dit kader vooreerst te worden opgemerkt dat zowel de ernst als de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden problemen en de hieruit voortgesproten vrees worden ondermijnd doordat hij, zoals blijkt uit zowel de stukken in het dossier, het niet-betwiste feitenrelaas als hetgeen gesteld wordt in het verzoekschrift, na aankomst in België in augustus 2018 maandenlang talmde alvorens uiteindelijk een verzoek om internationale bescherming in te dienen op 31 januari 2019. Redelijkerwijze kan immers worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker naliel dit te doen en dermate lang talmde alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Omtrent de concrete, door verzoeker aangevoerde asielmotieven, wordt in de bestreden beslissing voorts met recht gemotiveerd:

“Zo moet het CGVS vaststellen dat uw verklaringen dermate ernstige en dermate veel tegenstrijdigheden bevatten dat de geloofwaardigheid van de feiten die u aanhaalt volledig onderuit wordt gehaald. Voor DVZ (Dienst Vreemdelingenzaken) verklaarde u dat uw broer wekelijks brandstof kocht bij de leveranciers, maar dat hij zijn factuur niet betaalde. Daardoor had hij 5 achterstallige betalingen bij de leveranciers. U verklaarde verder: ‘De leveranciers hebben daardoor mij een paar keer aangevallen en ze eisten dat ik moest werken in het tankstation om de schulden van mijn broer af te betalen.’ Over de zakenpartner van uw broer, Barzan Qassab, verklaarde u dat hij ook zijn deel niet kreeg. En u verklaarde: ‘Barzan heeft me ook onder druk gezet om de schulden van mijn broer te betalen (CGVS vragenlijst, p. 3).’ Bij het CGVS daarentegen verwijst u enkel naar Barzan als de spilfiguur van uw problemen. U verklaart helemaal geen problemen te hebben gehad met leveranciers. Geconfronteerd met deze ernstige tegenstrijdigheid, het gaat namelijk over de actor van de vermeende vervolging, beweert u dat het om een verkeerde vertaling gaat (CGVS, R. (...), 10.02.2020, p. 18). De bewering dat het een verkeerde vertaling betreft is echter totaal niet geloofwaardig. U heeft bij het begin van het persoonlijk onderhoud van 10 februari 2020, toen u werd gevraagd naar het verloop van het interview bij de DVZ, immers verklaard dat alles goed is verlopen (CGVS, R. (...), 10.02.2020, p. 2). U heeft via een handtekening bekrachtigd dat het verslag bij DVZ wel degelijk werd voorgelezen in het Sorani, een taal die u machtig bent, en dat uw verklaringen ook correct werden genoteerd. Gezien u in verschillende passages in uw verklaring bij DVZ te kennen geeft dat er sprake is van meer dan één actor van vervolging is een menselijke fout bovendien uitgesloten.”

Verzoeker laat deze motieven volledig onverlet. Derhalve blijven zij onverminderd overeind.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Daarenboven is dit niet de enige tegenstrijdigheid. U verklaarde bij DVZ: ‘Mijn broer is sinds 2017 vermist, ik denk dat het te maken heeft met zijn schulden.’ Bij het CGVS daarentegen weet u dit wel zeker en verklaart u dat Barzan uw vader zelf heeft verteld dat hij uw broer heeft ontvoerd en vermoord en maakt u de link met de schulden die uw broer had bij Barzan (CGVS, R. (...), 10.02.2020, p. 9, 14-15). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid hierover verklaart u op uw tweede persoonlijk

onderhoud op 20 maart 2020 dat vermissing hetzelfde is als ontvoering. U gaf aan dat u aan het begin dacht dat hij is weggegaan en vermist en nadien wist dat het ontvoering betrof en uw broer om het leven is gebracht (CGVS, R. (...), 20.03.2020, p. 20). Deze uitleg kan echter helemaal niet verklaren waarom u bij DVZ niet de juiste versie van de feiten zou hebben gebracht en u niet aangaf dat Barzan beweert uw broer volgens uw eigen verklaringen wel degelijk te hebben ontvoerd en vermoord.

Daarnaast zijn er ook belangrijke tegenstrijdigheden tussen wat u in uw eerste persoonlijk onderhoud voor het CGVS verklaard heeft op 10 februari 2020 en wat u verklaard heeft op 10 maart 2020 bij uw tweede persoonlijk onderhoud. Deze tegenstrijdigheden halen uw geloofwaardigheid verder onderuit. Vooreerst beweert u in uw eerste onderhoud, tot twee maal toe, dat uw broer vermist is sinds januari 2017 (CGVS, R. (...), 10.02.2020, p. 9 en p. 17). In uw tweede onderhoud verklaart u dat uw broer vermist is sedert februari. Wanneer daarop werd doorgevraagd bevestigt u dat (CGVS, R. (...), 10.03.2020, p. 7). Het is bijzonder opmerkelijk dat u dermate essentieel element in uw asielrelaas, toch het beginpunt van uw vermeende problemen, in uw twee verhoren op verschillende momenten plaatst. Bovendien plaatst u belangrijke elementen uit uw asielrelaas niet alleen in de tijd verkeerd. Zo verklaart u op het eerste persoonlijk onderhoud dat u eind december 2016 zeker wist dat uw broer duidelijk in de problemen zat. U verklaarde: 'Toen ik naar het werk ging hoorde ik dat hij een ruzie had met Barzan via telefoon (CGVS, R. (...), 10.02.2020, p. 20).' Op het tweede persoonlijk onderhoud daarentegen verklaart u dat dit gesprek plaats heeft gehad in het tankstation en dat beiden toen aanwezig waren in het tankstation. U vertelt er zelfs bij dat u hen beiden met rust liet om te praten in vrijheid (CGVS, R. (...), 10.03.2020, p. 6 en p. 18)."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Hij vergenoegt zich er immers toe eenvoudigweg te bevestigen dat zijn broer sedert 2017 vermist is, dat Barzan zijn vader meedeelde dat hij verzoekers broer had ontvoerd en vermoord en dat het lijk van deze broer nooit is gevonden. Hiermee doet verzoeker op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, frappante tegenstrijdigheden, die stuk voor stuk betrekking hebben op kernaspecten van zijn relaas.

Daarenboven laat verzoeker de bestreden beslissing geheel ongemoeid waar gemotiveerd wordt:

"Bovendien kan het CGVS niet anders dan vaststellen dat u er helemaal niet in slaagt een coherent verhaal te brengen over de omvang van de schulden van uw broer A. (...) aan Barzan, opnieuw toch een essentieel element in uw asielrelaas. Op uw eerste persoonlijk onderhoud voor het CGVS verklaart u dat u niet weet over hoeveel geld het juist ging. Het zou wel een enorm bedrag zijn. U verklaart dat het misschien 200 000 tot 300 000 dollar betreft (CGVS, R. (...), 10.02.2020, p. 20). Op het tweede persoonlijk onderhoud geeft u weliswaar aan dat u niet zeker weet hoe groot het bedrag van de schulden was maar u noemt wel een bedrag van ongeveer 2 tot 3 miljoen dollar (CGVS, R. (...), 10.03.2020, p. 6). Dat is toch op zijn minst bedenkelijk. Te meer daar de documenten die u op uw eerste persoonlijk onderhoud aanbrengt uw verklaringen op dit vlak absoluut niet samenhangender maken. In de klacht die u indiende bij de politie is er sprake van 900 000 dollar die moest teruggegeven worden aan Barzan door uw broer en waarmee u niets te maken heeft (document nr.6). Ook in het arrestatiebevel van het politiebureau tegen u is er sprake van een bedrag van 900 000 dollar dat met oplichting verkregen zou zijn (document nr. 5). In het arrestatiebevel van de veiligheidsdienst tegen u staat daarentegen een bedrag van 450 200 dollar (document nr. 4). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid slaagt u er niet in een bevredigende uitleg hierover geven. U verklaart: 'Het eerste bedrag van 900 000 dollar heb ik zelf genoemd bij het politiebureau en de rechter. En Barzan heeft bij het politiebureau hetzelfde bedrag genoemd. Dat ben ik bij hem schuldig. Dat andere bedrag heeft hij zomaar aangegeven bij de Asayish om alleen een arrestatiebevel uit te vaardigen bij de Asayish.' Het is onaannemelijk dat Barzan 'zomaar' twee verschillende bedragen zou hebben vernoemd, enerzijds bij de politie en anderzijds bij de Asayish. Het is bovendien opmerkelijk dat u zelf verklaart een bedrag van 900 000 dollar te hebben vernoemd in uw klacht bij de politie en bij de rechter en tegelijkertijd noch op uw eerste persoonlijk onderhoud en noch op uw tweede persoonlijk onderhoud een duidelijk antwoord kon geven op de vraag naar het bedrag van de schulden van uw broer. Op de vraag over hoeveel achterstallige betalingen het ging kan u op uw eerste persoonlijk onderhoud ook geen antwoord geven (CGVS, R. (...), 10.02.2020, p. 20). Terwijl u in uw verklaring voor DVZ duidelijk aangaf dat uw broer 5 achterstallige betalingen had bij de leveranciers (CGVS vragenlijst, p. 3). In uw tweede persoonlijk onderhoud bevestigt u dat opnieuw na een expliciete vraag hierover. Dat doet het CGVS ernstig twifelen aan de waarachtigheid van uw verklaringen hierover.

Tot slot dient het CGVS u te wijzen op een ernstige en bijzonder opmerkelijke tegenstrijdigheid tussen uw asielrelaas en een van de documenten die u aanbrengt, met name uw klacht bij het politiebureau (document nr. 6). In de klacht die dateert van 9 mei 2017 en die u heeft ingediend tegen Barzan bij het politiebureau van Badawa in Erbil staat dat er een onderzoek is gestart na uw klacht tegen Barzan, want die zou u hebben bedreigd omdat uw broer A. (...) een bedrag van 900 000 dollar terug moet geven aan hem. In deze klacht van 9 mei 2017 staat echter ook dat uw broer momenteel in de gevangenis zit. Dit is

wel heel opmerkelijk daar u steeds heeft aangehouden in uw twee persoonlijke onderhouden bij het CGVS dat Barzan uw vader in februari 2017 heeft verteld dat hij uw broer heeft ontvoerd en vermoord. Geconfronteerd met deze zeer opmerkelijke tegenstrijdigheid kan u geen bevredigende uitleg hiervoor geven. U verklaart in eerste instantie. 'Ik zei tegen de officier bij het politiebureau: 'Ik weet niet waar mijn broer is op dit moment. Hij is vermist of in de hel.' En ik denk dat de officier het zo heeft geschreven want hij gaat niet zeggen dat een belangrijke figuur zoals Barzan iemand heeft vermoord. Daarom schreef hij: 'Mijn broer zit in de gevangenis.' Hij is een machtige man. Hij kan de rechter, de officier, de advocaat omkopen.' Omdat deze uitleg helemaal niet kan verklaren waarom in de klacht die u zelf heeft ingediend staat dat uw broer in de gevangenis zou zitten werd u de vraag opnieuw gesteld. U verklaarde in tweede instantie op de vraag waarom er in het bevel staat dat uw broer in de gevangenis zit het volgende: "Dat heeft de rechter zelf opgeschreven. Ik zei: 'Mijn broer is vermist.' Als de officier schrijft 'vermist' dan kan de rechter de klacht niet goed begrijpen. Wat betekent vermist? Daarom heeft de officier geschreven dat de broer in de gevangenis zit." Ook deze verklaring kan allerm minst overtuigen. Bovendien verklaart u verder nog dat de klacht u wel degelijk werd voorgelezen en u niet heeft geprobeerd die te laten aanpassen, waarvoor u evenmin een bevredigende verklaring heeft. Op de vraag of u niet heeft geprobeerd de klacht te laten aanpassen antwoordt u in uw tweede onderhoud bij het CGVS: 'Nee, met wie moet ik dat proberen te doen? Als ik tot de ochtend tegen de officier blijf zeggen 'dat is wit en niet zwart', dan gaat hij mij niet geloven. (CGVS, R. (...), 10.03.2020, p. 20-21).'" Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en blijven, gezien verzoeker deze geheel ongemoeid laat, onverminderd gehandhaafd.

De voormelde vaststellingen zijn ruimschoots afdoende om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan het door verzoeker ten berde gebrachte asielrelaas en de in dit kader aangevoerde problemen en vrees.

Derhalve is verzoekers kritiek op de overige, overvloedige motieven, inzake de vraag of de aangevoerde feiten en vrees al dan niet gekaderd kunnen worden binnen de criteria zoals bepaald in artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, verder niet dienstig en kan deze op zich niet leiden tot een hervorming van de bestreden beslissing. Een ongeloofwaardig bevonden relaas en vrees moeten immers niet worden getoetst aan de criteria in het voormelde artikel.

De door verzoeker neergelegde stukken en documenten, opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande. Deze redenen worden door de Raad overgenomen en luiden als volgt:

"De door u voorgelegde documenten wijzigen niets aan de voorgaande appreciatie. Uw identiteitskaart, uw paspoort, en uw nationaliteitsbewijs attesteren enkel uw identiteit. Het paspoort van uw oom M. (...) vermag ook niet meer dan zijn identiteit te attesteren wat hier niet ter discussie staat. Uw klacht bij het politiebureau van Badawa van 9 mei 2017, het arrestatiebevel van het politiebureau van Badawa tegen u van 12 september 2017 en het arrestatiebevel van de Asayish tegen u van 9 januari 2018 kunnen geen afbreuk doen aan de voorgaande vaststellingen, temeer daar ze integendeel net ernstige inconsistenties naar voor brengen in uw asielrelaas, zoals hoger aangegeven en besproken. Deze documenten versterken de afwezigheid van geloofwaardigheid van uw relaas in plaats van uw relaas te ondersteunen. Bovendien kan aan deze documenten sowieso slechts een beperkte bewijswaarde worden toegekend. Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en dat wordt toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat dergelijke documenten in Irak gemakkelijk kunnen worden gekocht of vervalst zodat dit document sowieso een beperkte bewijswaarde heeft. Voorts dient te worden opgemerkt dat documenten enkel een ondersteunende bewijswaarde kunnen hebben indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, quod non in casu. De koop-verkoopovereenkomst van het tankstation van 15 februari 2016 heeft evenzeer een beperkte bewijswaarde gezien eenieder in de mogelijkheid verkeert dergelijk document aan te maken, dit aan te kopen of dit te vervalsen. De contactgegevens van de Belgische familie waar u heeft verbleven vooraleer u in de opvang terecht kwam zijn niet relevant voor uw asielrelaas. Uw medische documenten, die onder meer uw gebroken neus betreffen, vormen geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin de vastgestelde verwondingen of letsels werden opgelopen. Een arts doet hoogstens vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen. De USB-stick met bijkomende foto's en video-opnames kan evenmin de voorgaande appreciatie wijzigen. Er dient nogmaals te worden benadrukt dat documenten, foto's en video's in de asielprocedure

enkel een ondersteunende bewijswaarde kunnen hebben indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in casu absoluut niet het geval is. Omwille van diverse, ernstige tegenstrijdigheden en inconsistenties in uw relaas moet het CGVS vaststellen dat absoluut geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen. De video-opnames van de vermeende in België wonende journalist R. (...) die zowel Nawza Hadi als Barzan confronteert en die op een van de video's geslagen lijkt te worden kan evenmin voorgaande bevindingen in een ander daglicht stellen. Dergelijke video's hebben slechts een relatieve bewijswaarde, aangezien ze door manipulatie tot stand kunnen gekomen zijn. Er is bovendien geen enkele garantie wat betreft de identiteit van de personen in de foto's of video's de waarachtigheid van hetgeen aan bod komt. Evenmin kan wat de beweerde journalist vertelt aan Nawza Hadi en Barzan zomaar voor waar worden aangehouden. De foto's van Barzan in militair uniform, de foto's van KDP kopstuk Massoud Barzani en Barzan of van Barzan en zijn broer Nawza Hadi kunnen sowieso geen duidelijk verband maken met uw asielaanvraag. De video-opname met drie gemaskerde vermeende medewerkers van Asayish, waarvan een van hen uw oom M. (...) is, die zouden verklaren dat u niet terug moet keren naar Koerdistan, kan eenvoudig op uw vraag zijn aangemaakt. De naar uw eigen verklaring onleesbare dreigbrief kan geen bewijs van de bedreigingen van Barzan vormen, los van de onleesbaarheid in casu, gezien eenieder in de mogelijkheid verkeert dergelijk document aan te maken en de herkomst niet kan worden nagegaan. De foto's van uw gebroken neus en de videoopname waarbij u bloed lijkt te spuwen zijn geen bewijs voor de omstandigheden waarin eventuele verwondingen of letsels zouden zijn opgelopen. Ze kunnen de oorzaak van de verwonding of het letsel niet aangeven. Het onleesbaar medisch document heeft geen bewijswaarde gezien er niet kan worden nagegaan wat er op staat. Het geneesmiddelenvoorschrift kan hoogstens een indicatie zijn voor uw medische toestand maar is opnieuw geen bewijs voor de omstandigheden waarin eventuele verwondingen of letsels zouden zijn opgelopen. De foto van het paspoort van uw oom M. (...) vermag enkel zijn identiteit te bewijzen wat hier niet ter discussie staat. De foto's van uzelf uit de persoonlijke levenssfeer, de muziekfragmenten en enkele muziekvideo's hebben geen relevantie voor uw asielaanvraag."

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.7. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde, hoger besproken asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Ingevolge deze vaststellingen toont verzoeker niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Omtrent de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt in de bestreden beslissing voorts met recht gemotiveerd:

"Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak wordt het rapport UNHCR International Protection Considerations with Regard to People Fleeing the Republic of Iraq van mei 2019 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/5cc9b20c4.html> of <https://www.refworld.org/>) en de EASO Country Guidance note: Iraq van juni 2019 (beschikbaar op https://www.easo.europa.eu/sites/default/files/Country_Guidance_Iraq_2019.pdf of <https://www.easo.europa.eu/country-guidance>) in rekening genomen.

Nergens in voornoemde UNHCR-richtlijnen wordt geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. UNHCR benadrukt daarentegen dat elk verzoek om internationale bescherming op eigen merites dient beoordeeld te worden. Rekening houdend met het veranderlijke karakter van het conflict in Irak, dienen de verzoeken om internationale bescherming van Irakezen elk nauwgezet onderzocht te worden, dit in het licht van enerzijds de bewijzen aangevoerd door de betrokken verzoeker en anderzijds actuele en betrouwbare informatie over de situatie in Irak.

In voormelde EASO Guidance Note wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EASO Guidance Note wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Irak verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per provincie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een provincie; (v) het aantal burgerslachtoffers; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Irak. Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Zowel uit de UNHCR richtlijnen, als uit de EASO Guidance Note komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Irak regionaal erg verschillend is. Deze sterke regionale verschillen typeren het conflict in Irak.

Om het geheel van bovenstaande redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Erbil te worden beoordeeld.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie het EASO Country of Origin Report Iraq: Security situation van maart 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_security_situation_20190312.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; en de COI Focus Irak – De veiligheidssituatie in de Koerdische Autonome Regio van 20 november 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_irak_de_veiligheidssituatie_in_de_kar_20191120.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat de veiligheidssituatie in de vier noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Sulejmaniyah en Halabja, formeel onder bestuur van de Kurdistan Regional Government (KRG), significant stabiel is dan de situatie in Centraal-Irak. De Koerdische Autonome Regio (KAR) kent een zekere mate van stabiliteit en efficiënt optredende veiligheidsdiensten.

Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum dat op 25 september 2017 plaatsvond, brak de KRG en de Koerdische bevolking zuur op. Het Iraakse leger en PMU verdreven als reactie hierop de Koerdische troepen uit Kirkuk en grote delen van de betwiste gebieden onder Koerdische controle waardoor de KRG een groot deel van zijn olie-inkomsten verloor. Het Koerdisch onafhankelijkheidsreferendum deed de regio in een politieke en diepe economische crisis belanden. De twee grootste partijen (de KDP en de PUK) slaagden er, vijf maanden na de parlementsverkiezingen in de KAR, op 4 maart 2019 wel in om een politiek akkoord te bereiken. Op 10 juli 2019 werd de nieuwe regering, bestaande uit de KDP, de PUK en Gorran, ingezworen. De relaties tussen de KRG en de federale regering staan nog steeds op scherp door de onduidelijke toekomst van de zogeheten betwiste gebieden en het uitblijven van een akkoord over de verdeling van de inkomsten uit de olie-productie, al zijn deze spanningen in de loop van 2018 en 2019 wel verminderd. De federale regering verwijderde op 16 februari 2019 alle controleposten met de KAR die na het onafhankelijkheidsreferendum waren opgetrokken en maakte een maand later voor het eerst in jaren opnieuw het wettelijk voorziene federale budget voor de KRG over, waardoor achterstallige ambtenarenlonen konden worden uitbetaald. Ten slotte sloten de beide regeringen in juli 2019 een akkoord over de veiligheidshandhaving in de betwiste gebieden. De aanhoudende spanningen hebben tot op heden weinig impact op de veiligheidssituatie in de KAR.

Op 9 december 2017 kondigde de toenmalige Iraakse eerste minister Haider al-Abadi de definitieve overwinning op ISIL af. Het door ISIL uitgeroepen kalifaat is volledig verdwenen. Dit belet evenwel niet dat ISIL verder terroristische aanslagen pleegt op het Iraakse grondgebied. ISIL maakt hierbij gebruik van guerrillatactieken en voert vanuit afgelegen rurale gebieden kleinschalige, doelgerichte aanvallen uit, waarbij zowel leden van de Iraqi Security Forces, pro-regeringsgezinde gewapende groeperingen en burgers gevisieerd worden. Het terreurgeweld in de KAR is veel minder frequent dan elders in Irak. In de regio heerst een relatieve stabiliteit. Er vonden de voorbije zeven jaar vier grootschalige aanslagen plaats in de KAR, met name in september 2013, november 2014, april 2015, en juli 2018. Doelwit van deze aanslagen waren de Koerdische veiligheids- en overheidsdiensten en het Amerikaanse consulaat in Erbil. Bij deze aanslagen viel een beperkt aantal burgerdoden.

Daarnaast vonden in de KAR een aantal geïsoleerde en kleinschalige aanvallen van ISIL plaats. Hierbij vallen weinig tot geen burgerslachtoffers. Niettegenstaande de KAR relatief gespaard blijft van ISIL-activiteiten, geniet ISIL steun in het gebied rond het Halabja-gebergte, en is het erin geslaagd zijn draagvlak en invloed uit te breiden tot voorbij het Halabja-gebergte, mede door lokale Koerdische strijders te rekruteren. Uit de beschikbare informatie blijkt dat de Koerdische autoriteiten in 2018 en 2019 meerdere vermeende ISIL-cellen hebben opgerold. Hoewel dit inherent een groot potentieel inhoudt op gewelddadige incidenten, wijst dit vooral op de capaciteit van de Koerdische veiligheidsdiensten om dergelijk geweld te voorkomen.

Het gros van het aantal slachtoffers dat de afgelopen jaren geregistreerd werd in de KAR is geconcentreerd in het gebied aan de grens met Iran en Turkije, dit ingevolge het conflict tussen de PKK en het Turkse leger. Sinds er op 25 juli 2015 een einde kwam aan de twee jaar durende wapenstilstand tussen Turkije en de PKK, voert het Turkse leger opnieuw luchtaanvallen uit op PKK-doelwitten in

Noord-Irak. Deze Turkse offensieven bestaan voornamelijk uit gerichte luchtbombardementen op PKK-basissen in het bergachtig en dunbevolkt grensgebied met Turkije. Hierbij worden echter ook naburige Koerdische dorpen getroffen. In 2018 en 2019 voerde het Turkse leger de luchtaanvallen significant op. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is evenwel beperkt. In december 2017 begon het Turkse leger ook grondoffensieven uit te voeren op Iraaks grondgebied, waardoor de aanwezigheid van Turkse militairen in de rurale gebieden in Dohuk en Erbil toenam. Eind mei 2019 lanceerde het Turkse leger een gecombineerd lucht- en grondoffensief in de regio Hakurk, gelegen in het noorden van de provincie Erbil. Een tweede operatie in het grensgebied volgde in augustus. Deze operaties veroorzaken ontheeming van inwoners van dorpen in het gebied maar het aantal burgerdoden blijft beperkt.

Sinds een viertal jaar voert Iran, in de strijd tegen de Iraans-Koerdische rebellen van de KDPI (Kurdistan Democratic Party of Iran) en PDK (Kurdistan Democratic Party), opnieuw sporadisch aanvallen uit op KDPI- en PDK-doelwitten in de Noord-Iraakse gebieden die grenzen aan Iran. Naast het inzetten van conventionele militaire middelen voert Iran ook een low level campagne van moordaanslagen tegen leden van Iraans-Koerdische partijen in de KAR. Het aantal burgerslachtoffers dat bij deze acties en aanvallen valt, is zeer beperkt.

Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat de Koerdische Autonome Regio niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie (zie het EASO COI Report: Iraq – Internal mobility van 5 februari 2019, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_iraq_internal_mobility.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>; en de COI Focus Irak – De bereikbaarheid van de Koerdische Autonome Regio met het vliegtuig van 19 september 2019) blijkt dat Irak, naast Baghdad International Airport immers over luchthavens beschikt in Basra, Najaf, Erbil en Suleymaniah, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Sinds eind maart 2018 zijn terug rechtsreeks vluchten uit het buitenland, inclusief Europese steden, naar de KAR operationeel. Verschillende internationale luchtvaartmaatschappijen lasten de Koerdische luchthavens opnieuw in hun vluchtschema's in. De Turkse nationale vliegmaatschappij Turkish Airlines besliste omwille van politieke redenen alleen nog op Erbil en niet meer op Suleimaniya te vliegen.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de noordelijke provincies Dohuk, Erbil, Suleymaniyah en Halabja thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Noord-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Aldus rijst de vraag of u persoonlijke omstandigheden kan invoeren die de ernst van de bedreiging die voortvloeit uit het willekeurig geweld in de provincie Erbil in uw hoofde dermate verhogen dat er moet aangenomen dat u bij een terugkeer naar de provincie Erbil een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van uw leven of persoon.

Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in de provincie Erbil actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld te Erbil. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld."

Verzoeker onderneemt niet de minste poging teneinde deze motieven te weerleggen of in een ander daglicht te stellen. Evenmin reikt hij enig begin van informatie aan omtrent de situatie in zijn land en regio van herkomst. Derhalve blijven de voormelde motieven onverminderd gelden en toont verzoeker niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

3.8. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven december tweeduizend twintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT